

Organisatie van
Nederlandse
Tandprotheticci

Nieuwsbrief van de Organisatie van Nederlandse Tandprotheticci (ONT)

Dental revu

Even rustig opstarten en vooruit kijken

Op het moment dat ik deze column schrijf, ben ik net terug van vakantie en heb ik de praktijk weer rustig opgestart. Een mooi moment om maar eens vooruit te kijken. Het duurt nu nog een paar weken voordat het nieuwe schooljaar weer van start gaat. De komende maanden zullen we gaan monitoren hoe de nieuwe indeling van de lesdagen bij de opleiding Tandprotheticci zijn uitwerking gaat vinden. De veranderingen zijn voor zowel studenten als hun praktijkbegeleiders en docenten ingrijpend. Dus is het goed om de uitwerking in de gaten houden! Vanaf september staan er weer regiobijeenkomsten gepland. Een mooie gelegenheid om elkaar te ONT-moeten. Bij Algemene Ledenvergaderingen gaat de aandacht vaak vooral uit naar het een aantal formele zaken, zoals het vaststellen van de jaarplannen en begroting. Juist daarom is het ook wel eens fijn om in een informele sfeer met kleinere groepen bij elkaar te komen, bij te praten en de gedachten op te kunnen halen die spelen bij de leden.

Ondertussen gaan we door met de herziening van de Zorgstandaard Tandprotheticci Zorg. We trekken hierbij voor het eerst samen op met tandartsen en mondhygiënist. Een logisch vervolg op de goede samenwerking die sinds corona vorm heeft gekregen in de Mondzorgalliantie. Binnen de mondzorg wordt er op praktijkniveau vaak al prima samengewerkt met de verschillende disciplines om tot goede patiëntenzorg te komen. Omdat we dit in de praktijk al doen, is het van belang om het nu ook gewoon eens op te schrijven. Voor ons komen in de herziene versie van de Zorgstandaard veel belangrijke onderwerpen samen. Dit maakt dat ik hoge verwachtingen heb van het vervolgtraject en het eindproduct.

Ten slotte kom ik dit jaar aan het einde van mijn tweede termijn als bestuurslid. Als de leden van de ONT hiermee instemmen, heb ik hierna nog een laatste termijn. Er is nog genoeg te doen en ik heb er zelf nog zeker zin in!

Kortom, een mooie en interessante ONT-agenda om in de tweede helft van het jaar mee aan de slag te gaan. Gelukkig is de agenda van

mijn praktijk ook al aardig gevuld. Voorlopig hoeft ik me niet te vervelen.

Rob van Straten
vicevoorzitter ONT

Erik van Olmen en Chayenne Stultiens

Winnaars Jan Molenwijkprijs

Erik van Olmen en Chayenne Stultiens hebben de Jan Molenwijkprijs gewonnen met hun afstudeeronderzoek naar kleurbehoud van prothese-elementen en het herstel van verkleuring. Bijzonder eervolle vermeldingen waren er voor Jessica de Bruijn en Rianda Meijer en Elriecke Buurlage en Romy Kuldip Singh.

Wanneer een cliënt in de pasfase 'een tintje lichter' kiest vanuit de veronderstelling dat elementen in de loop der tijd verkleuren, kun je als tandprotheticus zeggen dat verkleuring goed is te herstellen door de tanden te polijsten en dat het dus slechts om aanslag gaat. Zo voorkom je dat iemand een te wit gebit krijgt aangemeten en misschien spijt krijgt van zijn keuze. Dit adviseren Chayenne Stultiens en Erik van Olmen op basis van hun afstudeeronderzoek. Chayenne is tandprotheticus bij Gebitsprothese Someren. Erik werkt als zzp'er, onder meer bij Tandprotheticci Praktijk vanDort in Putten.

Schaaltjes

Drie weken lang hebben Chayenne en Erik 63 prothese-elementen blootgesteld aan een substantie in een schaalte. 21 elementen lagen in rode wijn, 21 in koffie en 21 in kunstmatig speeksel. De schaaltes bevonden zich op een warmhoudplaat, zodat de substanties dezelfde temperatuur hadden als speeksel in de mondholte: 37,5 °C.

Waarom deden Chayenne en Erik dit? Waarom creëerden ze deze laboratoriumopstelling? Eerstgenoemde: "Steeds vaker vroegen cliënten ons tijdens de pasfase of de prothese-elementen verkleuren na verloop van tijd. Het is belangrijk dat tandprotheticci goede voorlichting kunnen geven over het kleurbehoud en het herstel van verkleuring. Zo vermijden we bijvoorbeeld dat iemand een te licht prothese-element kiest in de

pasfase. Daarom hebben Erik en ik in ons afstudeeronderzoek bekeken of er verkleuring optreedt en, zo ja, of deze te herstellen is."

Drie soorten

Erik vult aan: "Gezien de komst van vele nieuwe tandtechnische materialen en productiemethodes hebben we drie soorten prothese-elementen met elkaar vergeleken. Het ging om conventionele, gefreesde en 3D-geprinte elementen. Onze onderzoeksvraag was: welk type prothese-element is na verkleuring het meest te herstellen door ze te polijsten?" Een zuivere vergelijking was belangrijk. Erik: "Daarom hebben we gewerkt met 63 tanden die we een identieke vorm hadden gegeven door ze te polijsten. Het conventionele element, waarvan we er 21 hadden besteld, was de basis: ArtergalBXL (11). We freesden er vervolgens 21 en printten er 21. Daarna hebben we van alle elementen

Chayenne Stultiens en Erik van Olmen

Jaargang 20 – Nummer 3 – september 2024

Dental revu is een uitgave van de Organisatie van Nederlandse Tandprotheticci (ONT) en verschijnt vier keer per jaar. De kosten voor een advertentie bedragen € 275,- voor een kwart pagina, € 550,- voor een halve pagina en € 825,- voor een hele pagina.

Eindredactie | Gerben Stolk / PlumaTekst, freelance journalist

Hoofredactie | Marix de Romph, voorzitter ONT

Redactieadres | ook voor de digitale nieuwsbrief
Organisatie van Nederlandse Tandprotheticci
Postbus 1312, 2130 EK Hoofddorp
Telefoon: 023-7200444
Email: info@ont.nl
Internet: www.kunstgebit.nl / www.ont.nl

DTP en Productie | Mail Succes, Goudarak

Copyright | Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd of openbaar gemaakt in enige vorm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het bestuur van de Organisatie van Nederlandse Tandprotheticci.

de kleur gemeten, bij wijze van nulmeting. En toen was het moment aangebroken om ze in een substantie te leggen: zeven conventionele elementen in rode wijn, zeven conventionele elementen in koffie, zeven conventionele elementen in kunstspeeksel, zeven gefreesde elementen in rode wijn, enzovoort. De elementen hebben drie weken in de substanties gelegen, omdat eerder onderzoek heeft uitgewezen dat geen verkleuring meer optreedt na 21 dagen blootstelling. Na die drie weken hebben we de kleur opnieuw gemeten, de elementen gepolijst en nog een kleurmeting gedaan. Bij de kleurmetingen keken we naar helderheid, niet naar chroma.”

Meest lijkend

Wat zijn de belangrijkste onderzoeksresultaten? Chayenne: “De verschillen met conventionele en geprinte elementen zijn minimaal, maar bij de gefreesde elementen lijkt de kleur na polijsten het meest op de kleur bij de beginmeting. Dat geldt voor de gefreesde elementen in alle drie de substanties. Een ander resultaat, en dat zal niet verrassend zijn, is dat rode wijn de meeste verkleuring veroorzaakt. Verder zagen we dat de conventionele en geprinte tanden na de tweede keer polijsten lichter waren dan bij de nulmeting. We vermoeden dat dit te maken heeft met de opbouw en hardheid van deze elementen. Ze bestaan uit verschillende kleurlagen. Misschien worden stukjes materiaal weggenomen tijdens het polijsten. Overigens waren de elementen maar een klein beetje lichter; met het blote oog was de verandering niet te zien.” Concluderend: tandprothetici kunnen hun cliënten vertellen dat elementen weliswaar verkleuren, maar ook dat de originele kleur kan terugkeren door ze te polijsten. “Met deze voorlichting voorkom je dat de cliënt kiest voor een te wit gebit”, vertelt Chayenne. Erik doet nog een aanbeveling: “Zowel tandprothetici als cliënten kunnen aannames hebben over verkleuring van producten. Maar zijn die juist? Tandprothetici kunnen hierover wetenschappelijk onderbouwde informatie vinden. Google bijvoorbeeld op: Colour Stability of 3D-Printed and Prefabricated Denture Teeth after Immersion in Different Colouring Agents—An In Vitro Study.”

Opleiding ná de opleiding

Rianda Meijer en Jessica de Bruijn dongen ook mee naar de Jan Molenwijkprijs. Een uitkomst van hun afstudeeronderzoek is dat 86 procent van de tandprothetici

en studenten Tandprothetiek een vervolgopleiding wil doen om de eigen kennis en vaardigheden uit te breiden of te verdiepen. “En met een vervolgopleiding doelen we niet op een korte cursus waarvoor je een certificaat krijgt”, zeggen ze. “Het gaat om een opleiding die minstens een jaar duurt en een diploma oplevert.”

De opleiding tot tandprotheticus duurt vier jaar en is zwaar vanwege de combinatie met het werk in de praktijk. Toch vroegen Rianda en Jessica zich tijdens hun studie al regelmatig af: “Welke opleiding ga ik hierna volgen?” Rianda: “Sinds 4 september heb ik het bachelordiploma tandprotheticus. Nu wil ik een master doen en meer leren over maxillofaciale prothetiek en psychoanalyse. Maar waar kan ik terecht?” Jessica: “Ik heb ook de wens om me te verdiepen nu ik ben afgestudeerd, maar dan in werken met bijzondere doelgroepen, zoals geriatrische patiënten. Ook in deze richting zie ik geen vervolgopleiding voor ons als gediplomeerde tandprothetici.” Ze vervolgt: “Tandartsen en mondzorgkundigen hebben behoorlijk wat mogelijkheden om zich te specialiseren en te differentiëren. Dat is goed, want iedereen heeft affiniteit met bepaalde onderdelen en dat kan het niveau van de zorg alleen maar naar een hoger niveau brengen. Is dit niet ook wenselijk voor tandprothetici? Rianda en ik vroegen ons af of meer tandprothetici en studenten net als wij een ontwikkelbehoefte hebben, maar geen passende vervolgopleiding kunnen vinden. Het bracht ons op de vraag voor ons afstudeeronderzoek: wat zijn de doorstudeerwensen van tandprothetici?”

Uitbreiding bevoegdheden

Rianda, werkzaam bij Upgrade Prothetiek in De Bilt, achterhaalde het e-mailadres van 502 tandprothetici en studenten Tandprothetiek. ‘Wij hebben ze een enquête toegestuurd die bestond uit veertien stellingen. De antwoordmogelijkheden: sterk mee eens, eens, neutraal, oneens en sterk mee oneens. We ontvingen 141 ingevulde lijsten. Een belangrijk resultaat is dat 86 procent een vervolgopleiding wil doen om de eigen kennis en vaardigheden uit te breiden of te verdiepen. Verder zegt 74 procent ‘eens’ of ‘sterk eens’ op de stelling ‘ik wil een opleiding volgen als dit zou leiden tot uitbreiding van bevoegdheden’.” Ze voegt toe: “72 procent zou bijvoorbeeld graag de bevoegdheid willen hebben zelfstandig een aanvraag te kunnen doen bij een zorgverzekeraar voor het aanmeten van vervangingsprotheses op

implantaten. 64 procent wil bevoegd zijn om implantaatcontroles te doen en 63 procent om röntgenfoto’s te beoordelen. Zowel onder deelnemers met een bacheloropleiding als deelnemers zonder bacheloropleiding is er een grote opleidingsbehoefte, hoewel die iets groter is bij de eerste groep.” Jessica, werkzaam bij Vitadent, plaatst de onderzoeksresultaten in een bredere context. “Willen tandprothetici meer bevoegdheden krijgen, dan is het zaak dat ze de benodigde kennis en kunde kunnen opdoen tijdens een opleiding. Verder is het gezien het tandartsentekort belangrijk dat ook andere mondzorgverleners bepaalde bevoegdheden krijgen die nu voorbehouden zijn aan tandartsen”, zegt de medewerker van Vitadent, een mobiele mondzorgorganisatie voor kwetsbare doelgroepen in zorginstellingen.

Interprofessioneel opleiden

Ze vervolgt: “Rianda en ik pleiten voor een interprofessionele opleiding: een studie waar tandartsen, mondhygiënist en tandprothetici dezelfde lessen volgen. Op die manier leren andere mondzorgverleners onze beroepsgroep ook beter kennen; iets waaraan nog altijd behoefte is. Het is ook belangrijk dat tandprothetici zich na de bacheloropleiding verder kunnen verdiepen in communicatie en psychologie rondom speciale doelgroepen. Denk aan een master die openstaat voor paramedici. Of je nu diëtist bent, fysiotherapeut of tandprotheticus: de omgang met bijvoorbeeld mensen met een psychische stoornis is in grote lijnen hetzelfde.”

Rianda Meijer (links) en Jessica de Bruijn

Variatie in condylusbaanhoeken

Elriecke Buurlage en Romy Kuldip Singh waren ook genomineerd voor de Jan

Molenwijkprijs. Bij de vervaardiging van een volledige prothese wordt de condylusbaanhoek standaard ingesteld op dertig graden, maar hun afstudeeronderzoek bracht aan het licht dat de meeste mensen geen hoek van dertig graden hebben. “Terwijl maatwerk essentieel is in ons werk”, zeggen ze.

Lange autoritten kunnen mooie onderzoeksideeën opleveren. Jarenlang reisden Elriecke en Romy gezamenlijk naar Hogeschool Utrecht. Elriecke, woonachtig in Friesland, en Romy, gevestigd in de stad Groningen, ontdekten onderweg dat ze los van elkaar stoeiden met min of meer dezelfde vraag. In het kort luidde die: als je een anatomische afwijking hebt van de middenwaarde van de condylusbaanhoek, als je dus flink boven of onder de dertig graden zit, krijg je dan een even goede gebitsprothese als wanneer je wel binnen de middenwaarde valt?

In de auto besloten de twee hun afstudeeronderzoek te wijden aan deze kwestie. Hun uiteindelijke vraagstelling: leidt het hanteren van middenwaarden bij het opstellen van een gebalanceerde prothese voor een patiënt met SCI-afwijkingen van $\geq 7^\circ$ van de 30° middenwaarde (ten opzichte van het vlak van Camper), tot het verlies van occlusale eenheden in het proale traject van 3 mm tussen de begin- en eindpositie, in vergelijking met een prothese gebaseerd op de biometrische SCI-data van de patiënt? Leidt dit mogelijke verlies tot een disbalans tijdens het proale articulatietraject?

Meer van weten

Elriecke is sinds september eigenaar van Buurlage Tandprothetiek in Ooststellingwerf. Zij zegt: “In de praktijk kun je alle voorgeschreven tandtechnische en tandprothetische stappen volgen, maar toch een afwijking van de gebitsprothese krijgen. Ik vroeg me af waardoor dat komt. Tijdens een lezing georganiseerd door Blijdent, kennisplatform voor professionals in de mondprothetiek, hoorde ik dat de condylusbaanhoek bij veel mensen niet dertig graden is. Hé, dacht ik, that makes sense. Daar wil ik meer van weten.” Romy, werkzaam bij TPP Steenwijk, vertelt hoe zij op het onderzoeksidee kwam. “Ook in de medische wereld gaat het de laatste jaren steeds vaker over diversiteit en inclusiviteit. Er is bijvoorbeeld bij medicatie meer aandacht ontstaan voor verschillen tussen mannen en vrouwen. Mede vanuit mijn eigen achtergrond, ik ben half Nederlands en half Surinaams, vroeg ik me af of diverse etniciteiten verschillen vertonen

in schedelstructuur. Dat blijkt inderdaad het geval te zijn. Een groot onderzoek onder een Chinese populatie heeft bijvoorbeeld uitgewezen dat de gemiddelde condylusbaanhoek veel vlakker is dan in een Kaukasische populatie. Dit zou hypothetisch gezien invloed kunnen hebben op de functionaliteit van de volledige prothese.” Elriecke en Romy baseerden zich op wetenschappelijke literatuur en op 84 digitale condylusbaanhoek-metingen die Blijdent leverde. Elriecke: “De metingen maakten duidelijk dat bij deze personen een condylusbaanhoek van dertig graden weliswaar het gemiddelde was, maar ook dat meer van deze mensen géén hoek van dertig graden hadden dan wel een hoek van dertig graden. Er was veel variatie tussen personen. Sterker, er was variatie binnen mensen zelf: de hoek van de linkerkant kan verschillen van de hoek aan de rechterkant.”

Kleine ingreep

Wat adviseren Elriecke en Romy collega’s naar aanleiding van hun onderzoek? Romy: “In het handboek De volledige gebitsprothese in woord en beeld staat: ‘Over het algemeen kan men echter met middenwaarden volstaan (Bennett-hoek = 15° en condylusbaanhelling = 40° ten opzichte van het Frankforter vlak)’. Misschien is het goed deze zin zorgvuldiger te lezen, misschien heeft de beroepsgroep jarenlang onvoldoende aandacht gehad voor de woorden over het algemeen (...) middenwaarden volstaan en hebben we ten onrechte standaard die dertig graden gehanteerd. Wellicht is het raadzaam door middel van een simpele proale beet-

Elriecke Buurlage (links) en Romy Kuldip Singh

registratie met waswallen de condylusbaanhoek van de cliënt te meten: een kleine ingreep met mogelijk een groot resultaat.” Elriecke: “Aan de andere kant kun je zeggen dat we met de huidige werkwijze al veel patiënten naar tevredenheid hebben geholpen. Uit ons onderzoek bleek dat er geen significant verschil is in het aantal occlusale eenheden tussen protheses opgesteld met standaard-middenwaarden en protheses die gebaseerd zijn op individuele biometrische data tijdens het proale articulatietraject van 3 mm. Maar later ontdekten wij dat dit kwam door een methodologische fout in ons onderzoek.” Romy: “Wetenschappelijke artikelen suggereren namelijk wel dat individuele instellingen noodzakelijk zijn voor een gebalanceerde occlusie tijdens het proale traject. Daarom is het de discussie waard of en hoeveel verbetering er mogelijk is als we ook op dit vlak maatwerk leveren.”

‘Relevant, systematisch en gedurfd’

De Jan Molenwijkprijs, vernoemd naar de oprichter van de ONT, wordt jaarlijks toegekend aan vierdejaarsstudenten Tandprothetiek. Een jury bepaalt wie het beste afstudeeronderzoek hebben uitgevoerd. Erik van Olmen en Chayenne Stultiens kregen de prijs op woensdag 4 september, tijdens de diploma-uitreiking in Utrecht. Uit het juryrapport: “Het onderzoek heeft relevantie voor de beroepsgroep en patiënten. Het geeft blijk van de noodzaak om zorginhoudelijk handelen hand in hand te laten gaan met tandtechnische kennis en vaardigheden.” Over het onderzoek van Jessica de Bruijn en Rianda Meijer oordeelde de jury: “Het onderstreept de nieuwe plek van de bacheloropleiding Tandprothetiek binnen het onderwijs. Het is zaak dat er relevante masters komen die aansluiten bij de opleidingsbehoefte van tandprothetici. Dat is nu systematisch in kaart gebracht.” Voor Elriecke Buurlage en Romy Kuldip Singh waren er ook lovende woorden: “Het is gedurfd om tegen een ‘heilig huisje’ te schoppen. Omdat iets altijd zo wordt gedaan, wil dat niet zeggen dat de waarom-vraag niet meer bestaat. Dat hierbij culturele diversiteit een rol speelt, past in deze tijd en maakt het onderzoek des te relevanter in het geven van antwoord op de vraag: ‘Wat is passende zorg?’

De praktijk van... Joost Bos

Omringd door studenten

Tekst: Gerben Stolk / PlumaTekst

Als tiener twijfelde Joost Bos meermalen over het vervolg van zijn opleiding. Maar sinds hij gediplomeerd tandtechnicus en tandprotheticus is, schept hij er genoeg in zelf anderen te scholen. "Het levert beiden iets op", zegt de eigenaar van TPP Bos in Emmeloord en Kampen. "De student leert iets van mij. En ik op mijn beurt word scherp gehouden als iemand vragen stelt over zaken die voor mij routine zijn."

Jeroen Verrips die zonet het eerste jaar van de opleiding Tandprothetiek achter de rug had. Mel Harsevoort die juist het tweede jaar met succes had doorlopen. En Jeffrey Dijkstra die in afwachting was van de diploma-uitreiking op woensdag 4 september aan Hogeschool Utrecht. Zo was afgelopen zomer de situatie bij TPP Bos, waar Joost Bos (41) tandprotheticus en eigenaar is en hij gezien het forse personeelsbestand ook flink wat managementtaken heeft. In Emmeloord en Kampen zijn in totaal zeventien medewerkers in dienst, onder wie bijvoorbeeld ook tandtechnici en baliemedewerkers.

Goed punt

Over het opleidingsgedeelte zegt hij: "Als tandtechnicus vond ik het al leuk als collega's me om advies vroegen, ook toen ik jong was. En als tandprotheticus merk ik nu dat opleiden ook goed is voor mezelf. Daarom heb ik graag dat studenten hier werken. Jeffrey bijvoorbeeld, die de afgelopen vier jaar met grote regelmaat naast me stond aan de behandelstoel, heeft me vaak gevraagd waarom ik iets doe zoals ik het doe. Of hij gaf feedback op mijn werk. Dan dacht ik weleens: goede vraag. Of: goed punt, zal ik het eens op een andere manier proberen? Het helpt je een steeds betere beroepsbeoefenaar te worden."

Tip van moeder

Joost is geboren en opgegroeid in de Noordoostpolder, in Emmeloord. Per toeval belandde hij op het pad richting de tandprothetiek. "Als kind was ik handig, ik knutselde bijvoorbeeld vaak met bouw pakketjes. Maar in de vierde klas van de mavo had ik nog geen idee welk beroep ik wilde uitoefenen. Toen ik op school de opdracht kreeg een werkstuk te maken over mijn mogelijke latere werk, wist ik dus ook niet waarover het zou moeten gaan. Gelukkig had mijn moeder een tip.

Mijn ouders hadden een bouwbedrijf; ze verhuurden ook panden. Het pand naast onze woning was verhuurd aan een tandtechnicus die er een lab had. 'Volgens mij werken ze daar met hun handen', zei mijn moeder. 'Ga eens vragen of je je

In oren geknoopt

Zijn soepele entree in de wereld van tandtechniek zou niet illustratief blijken te zijn voor de eerste jaren van Joost. Die verliepen minder gestroomlijnd. "Ik was jong. Zag in

'Vragen van studenten helpen je een betere beroepsbeoefenaar te worden'

werkstuk mag maken over wat er gebeurt'. De suggestie leidde tot Joosts kennismaking met Hille van den Berg, die later elders in Emmeloord een tandprothetische praktijk zou openen. Joost: "Een paar dagen voor de herfstvakantie stapte ik met mijn verzoek binnen bij Hille. Hij reageerde positief. De hele vakantie was ik daarna in het lab te vinden. Ik keek mee, prutste wat aan de techniektafel, maakte foto's en interviewde Hille. En wat denk je dat er gebeurde aan het eind van de week? Hille zei: 'Wanneer je komende zomer de mavo hebt afgemaakt en hier wil komen werken, ligt er een contract voor je klaar'."

de zomervakantie dat leeftijdsgenoten acht weken vrij waren, terwijl ik aan het werk was. De tandtechnische opleiding aan het IVT vond ik niet altijd leuk. Daarom ben ik een paar keer gestopt met de opleiding en twijfelde ik ook of ik zou doorgaan bij Hille. Gaandeweg veranderde dat. Hille had inmiddels een tandprothetische praktijk en ik had inmiddels mijn diploma voor tandtechnicus. Ik zie mezelf nog staan aan de gipstafel, terwijl Hille naar me toekwam. 'Ooit zoek ik een opvolger. Dus zorg ervoor dat je ook je papiertje als tandprotheticus krijgt. Wie weet hoe het dan loopt.' Dat heb ik in mijn oren geknoopt. Ik heb in de zomer

van 2015 de tandprothetische opleiding afgerond en per 1 januari 2016 de praktijk van Hille overgenomen." Lachend: "Dat had ik me niet kunnen voorstellen toen ik zestien was. Toen vond ik het leuk en interessant om te werken aan de techniektafel, maar bleef ik weg van het behandelgedeelte. Ik vond het bij wijze van spreken al spannend om 'hallo' te zeggen tegen een cliënt. Als volwassene ben ik op dat vlak gegroeid en begon ik cliëntencontact juist heel leuk te vinden. En nuttig natuurlijk, want door goede communicatie kom je samen met de cliënt tot het best mogelijke resultaat." Joost zegt dat hij zich ook heeft ontwikkeld als manager. "Misschien vind ik het P&O-gedeelte het meest uitdagend. Daarin heb ik geschaafd aan mezelf. Ik ben het type ondernemer dat zijn medewerkers veel verantwoordelijkheid en vertrouwen geeft als ze dat willen en het aankunnen. Geef iemand de kans fouten te maken, daarvan te leren en zo een betere professional te worden. Het idee: als je goed bent voor het personeel, dan is het personeel goed voor jou."

Kansen

Ruim drie jaar geleden opende Joost een tweede vestiging: in Kampen. "Ik ben ondernemend, kan niet goed stilzitten. Op de derde dag van de vakantie zegt mijn vrouw meestal: 'O, Joost is alweer uitgerust'. In Kampen herkende ik kansen; het is een snel groeiende gemeente." Met gepaste trots vertelt Joost dat het hem

en zijn medewerkers lukt de gewenste hoogstaande kwaliteit en service te leveren. "Sinds we in Kampen zitten, vraagt regelmatig het Centrum Bijzondere Tandheelkunde (CBT) Vogellanden in Zwolle ons een cliënt in behandeling te nemen. Bijvoorbeeld vanwege een kokhalsreflex of andere lastige casuïstiek. Ik weet dat CBT's lange wachtlijsten hebben en dus kijken of sommige cliënten reguliere zorg kunnen krijgen, maar zie het toch als een compliment dat ze bij ons uitkomen."

Sinterklaas

Niet als veel collega's stuit Joost soms op schrijnende sociale problematiek in de wacht- en behandelkamer. "We kunnen niet alleen vakinhoudelijk van betekenis zijn, maar ook puur in menselijk opzicht. Eens had ik hier een jonge vrouw, moeder van twee kinderen, aan wie was af te zien dat ze het bepaald niet breed had. Kort

Veel deelnemers Dag van de Tandprotheticus

Joost Bos is één van de 56 ONT-leden die op 25 mei hebben meegedaan aan de Dag van de Tandprotheticus. Samen openden zij de deuren van 62 praktijken. Deze dag, die voor het tweede achtereenvolgende jaar werd gehouden, stond in het teken van bewustwording van en voorlichting over het belang van een goed passende gebitsprothese.

Joost: "Bij ons was iedereen welkom op de locatie in Emmeloord. Ongeveer honderd mensen kwamen een kijkje nemen. Het ging bijvoorbeeld om mensen van wie de gebitsprothese onlangs is gemaakt of die juist nog midden in het behandelproces zaten. Zij namen de gelegenheid te baat meer over de productie te weten te komen. Van de partij waren ook geïnteresseerde familieleden van tandtechnici die sinds kort bij ons werken. Verder was er een dame die dankzij de dag eindelijk de drempel over durfde. Ze had een oude en versleten gebitsprothese. Ze schaamde zich ervoor en had daarom lange tijd niet gedurfd naar ons toe te komen, zodat de prothese steeds slechter werd. De Dag van de Tandprotheticus gaf haar een zetje in de juiste richting. In de zomer heeft ze haar nieuwe prothese gekregen."

erop, het was sinterklaastijd, heb ik anoniem een zak vol cadeautjes bij haar voor de deur laten zetten. En ik heb de eigen bijdrage voor de prothese niet in rekening gebracht. Het is belangrijk dat we mensen lichtpuntjes kunnen geven."

Te koop aangeboden

Ben je op zoek naar een kans om in een gevestigde tandprothetische praktijk te participeren en uiteindelijk volledig eigenaar te worden? Grijp dan deze gelegenheid aan om daar deel van uit te maken!

Over de Praktijk

Centraal gelegen in een drukke wijk in Amsterdam-Oost. Een bloeiende praktijk met veel aanloop en solide financiële resultaten. Gerenommeerd om hun uitstekende service en professionele zorg. 50% Van de onderneming is nu ter overname. De huidige eigenaar blijft actief betrokken en is beschikbaar als mentor voor een soepele overgang en continuïteit. Momenteel werkt de huidige eigenaar 21 uur per week in de praktijk. De mogelijkheid bestaat om op termijn (3-5 jaar) het resterende deel van de onderneming over te nemen.

Belangrijke punten

- Veel groeipotentieel in een zich steeds vernieuwende markt
- Een solide en winstgevende investering met direct een goed salaris
- Gevestigde reputatie en een trouwe klantenkring
- Gelegen in een populair en drukbezocht stadsdeel

Interesse?

Dit is dé kans om deel uit te maken van een succesvolle tandprothetische praktijk in Amsterdam! Serieuze kandidaten worden uitgenodigd om contact op te nemen met Marco of Alfred van VvAA voor nadere informatie en details.

VvAA praktijkadvies:
marco.van.berkel@vvaa.nl of alfred.de.jong@vvaa.nl

Verdeelde meningen over de KPT'er

Zijn Klinisch ProtheseTechnici een kans of bedreiging voor onze beroepsgroep? Henk-Jan van den Heuvel is sceptisch over KPT'ers, Toine Klaassen positief.

Henk-Jan van den Heuvel waarschuwt voor oneerlijke concurrentie door KPT'ers. Volgens hem kunnen ze steeds meer de plek van tandprothetici gaan innemen.

De mede-eigenaar van Tandprothetische Praktijk Van den Heuvel in Moordrecht zegt: "Ik ben niet tegen KPT'ers, maar wel als ze zich niet aan wettelijke procedures houden. Een tandarts of tandprotheticus

zeg ik dat we moeten oppassen dat KPT'ers kansen zien om ons voorbij te streven."

Omarmen

Toine Klaassen heeft een andere opvatting. "De grootste risicofactor dat KPT'ers ons voorbijstreven, is de tandprotheticus zelf", zegt de eigenaar van Klaassen Tandprothetiek in Bergen op Zoom. "Ooit streden tandprothetici om een beschermde titel. Een groep tandartsen probeerde ons tegen te houden, maar wij wonnen de strijd. Als wij nu gaan proberen KPT'ers tegen te

tandprotheticus hoofdverantwoordelijk blijft en zich ervan gewist dat de KPT'er werkt zoals de tandprotheticus wil."

Verbindende schakel

Het ONT-bestuur meent ook dat de KPT'er gezien de toenemende werkdruk een nuttige schakel kan zijn in de mondzorg. Het bestuur heeft het standpunt dat de KPT'er een verbindende schakel kan vormen binnen een zogeheten opleidingscontinuüm in de mondzorg. Het opleidingscontinuüm beschrijft de opleidingsniveaus in de mondzorg: tandtechniek (mbo, niveau 4), tandprothetiek (hbo, niveau 6) en tandheelkunde (wetenschappelijk onderwijs, niveau 7 en 8). De KPT'er zou niveau 5 kunnen krijgen in het opleidingscontinuüm: daar waar tandprothetici een 4-jarige hbo-opleiding volgen, zou voor KPT'ers een 2-jarige hbo-opleiding kunnen worden opgezet, officieel een 'associate degree' genoemd.

De ONT ziet een plek voor KPT'ers in het opleidingscontinuüm

hoort als declarant de indicatie te stellen en het behandelplan te maken, waarna een KPT'er taken mag uitvoeren onder verantwoordelijkheid van de tandarts of tandprotheticus. De tandarts of tandprotheticus doet ook de eindcontrole. Maar veel KPT'ers gaan aan de slag zonder zich iets gelegen te laten liggen aan een tandarts of tandprotheticus; ze laten zich niet beperken door het feit dat ze niet volledig zelfstandig bevoegd zijn. Ze hebben een tandtechnisch lab en plaatsen een bord met de tekst 'Kunstgebitten'. Veel mensen stappen naar binnen, omdat ze het verschil niet kennen tussen een tandprotheticus, tandtechnicus en KPT'er. Dat is oneerlijke concurrentie."

Oppassen

Henk-Jan voorziet dat KPT'ers de bevoegdheid om gebitsprotheses te maken gaan opeisen. "Dan wordt de redenering richting verzekeraars: wij hebben een interne cursus en kunnen dit werk voor jullie verzekeren tegen een lager tarief doen dan tandprothetici. Ketens in de tandtechniek en tandheelkunde hebben een sterke lobby richting bijvoorbeeld de Nederlandse Zorgautoriteit. De NZa gaat weliswaar niet over bevoegdheden, maar wel over vergoedingen. Tegelijkertijd stel ik vast dat tandprothetici die de opleiding afronden over een lager praktisch verrichtingenniveau beschikken sinds we de hbo-status hebben. Voeg ik al deze ontwikkelingen samen, dan

houden, verliezen wij op onze beurt de strijd. Het is beter om ze te omarmen, ze bij ons te halen en zo de regie over hen te krijgen. Op die manier kunnen tandprothetici en KPT'ers samen de tandprothetische markt bedienen."

Toine leidt KPT'ers op binnen zijn tweede bedrijf: ATT Academy voor tandprothetiek en tandtechniek. Hij plaatst zijn betoog in een bredere context: "Het aantal dragers van partiële of volledige gebitsprotheses blijft gelijk of stijgt zelfs licht. Tegelijkertijd gaan veel tandprothetici met pensioen. De werkdruk zal stijgen voor tandprothetici. Willen wij ons blijven onderscheiden op de markt van uitneembare protheses, dan hebben we extra hulpkrachten nodig. Dat kunnen KPT'ers zijn, mits ze een opleiding tot KPT'er hebben gevolgd. En mits de

Verhoog uw digitale kwaliteit.

VITA VIONIC® DENT DISC multiColor

MRP-composiet disc voor de vervaardiging van prothesetanden.

- Hoge slijtvastheid voor langdurige protheses
- Uitstekend te polijsten
- Prachtige esthetiek dankzij een natuurlijk kleurverloop

Vanaf nu beschikbaar!

Artic digital

Tanden voor betrouwbare & repliceerbare resultaten

NIEUW

Artic digital is een betrouwbare tandenlijn, speciaal ontworpen voor tijdelijke of budgetprothesen. Deze lijn is zowel geschikt voor traditionele als digitale workflows. Dankzij de combinatie van CAD/CAM- en INCOMP-technologie in het productieproces, garanderen we nauwkeurige tandvormen die consistent blijven. Hierdoor zijn uw resultaten altijd repliceerbaar en passen de gespiegelde vormen keer op keer perfect.

16 VITA kleuren (A1-D4) & 1 bleach kleur (BL3)

Artic digital 6 - tanden

21 vormen boventanden

9 vormen ondertanden

Artic digital 8 - kiezen

2 vormen kiezen (0°)

3 vormen kiezen (20°)

- ✓ Repliceerbare resultaten dankzij een nauwkeurig productieproces
- ✓ De perfecte oplossing voor tijdelijke of budgetprothesen
- ✓ Te integreren in uw digitale workflow*

*Afhankelijk van de lokale beschikbaarheid

Ontdek wat **Artic digital** te bieden heeft en neem contact met ons op:

Rob Florie
Regional Manager Prothetics the Netherlands
rob.florie@kulzer-dental.com
+31 (0)6 22 21 48 34

© 2024 Kulzer GmbH. All rights reserved.

KULZER
MITSUI CHEMICALS GROUP

Vraag het de Zorgmakelaar

Tandprothetici die zijn aangesloten bij de Zorgmakelaar hebben ook de mogelijkheid om juridische vragen aan Team Zorgmakelaar te stellen via de Helpdesk. In elke Dental Revu wordt een recente en relevante vraag besproken.

Vraag van deze editie

“Wat betekenen de nieuwe NZa-regels over het informeren van patiënten concreet voor mijn praktijk?”

NZa-regels over informeren

De NZa stelt regels over het informeren van patiënten door zorgaanbieders. In de ‘Regeling transparantie zorgaanbieders’ is onder meer opgenomen welke informatie zorgaanbieders op welk moment moeten verstrekken. Specifiek voor de mondzorg geldt daarnaast nog de Regeling mondzorg.

Nieuwe regels

De NZa heeft onlangs een nieuwe versie van de regeling gepubliceerd, die geldt vanaf 1 september 2024. In de nieuwe versie van de regeling is, ten opzichte van de eerdere versie, toegevoegd dat zorgaanbieders patiënten aantoonbaar en actief (voorafgaand aan de zorgverlening) moeten informeren over het al dan niet hebben van een overeenkomst met de verzekeraar. Ook moet de patiënt over de gevolgen daarvan worden geïnformeerd (bijvoorbeeld een lagere vergoeding bij niet-gecontracteerde zorg). De NZa bepaalt dat patiënten voor informatie over de hoogte van de vergoeding moeten worden verwezen naar de zorgverzekeraar.

Actief en aantoonbaar

Actief betekent dat de zorgaanbieder de informatie daadwerkelijk aan de patiënt verstrekt. Informatie waar de patiënt zelf naar moet zoeken (denk aan de website), is niet voldoende.

Aantoonbaar betekent dat de zorgaanbieder moet kunnen laten zien dat hij de informatie actief heeft gedeeld, bijvoorbeeld per post of per e-mail of via een toelichting in de afspraakbevestiging. Een aantekening in het dossier lijkt dus niet voldoende.

Tot slot

Hoewel veel tandprothetici deze informatieregels sowieso al zullen volgen, is het vanaf 1 september jl. extra belangrijk dat te doen, aangezien de kans bestaat dat de NZa daarop zal controleren.

Heeft u ook een vraag? Stel hem via mondzorg@eldermans-geerts.nl.

Daniël Post

Advocaat en Zorgmakelaar -
Eldermans|Geerts

Toegewijd aan zekerheid
geef uw vak de ruimte
MITSUI CHEMICALS GROUP
DIGITAL SOLUTIONS
DENTAL B.V.
Goed geregeld, voor iedereen
Simply intelligent
Turnkey Systems Enschede
Organisatie van
Nederlandse
Tandprothetici